

[Aksel Larsen.]

er steget fra 40 til 43 øre pr. flaske. Spegepølse er steget fra 35 til 55 øre for 50 g, og på samme måde er alle andre pålægsvarer steget. For 4 skiver rullepølse betaler man nu her i København 85 øre, og for 5 skiver spegepølse betaler man 75—80 øre. Et næsten mikroskopisk stykke leverpostej koster 70—80 øre i en pålægsforretning i København. Før krigen fik man et mindst lige så stort stykke af en ganske vist bedre kvalitet for ca. 15 øre. Sådan er jo priserne. Før krigen kunne man købe f. eks. 5 svinehjerter for ca. 1 kr.; nu koster de 1 kr. pr. stk. Når priserne er sådan, må man stille sig selv det spørgsmål: Hvorledes kan regeringen tale om, at det er nødvendigt yderligere at indskrænke befolkningens forbrug? og man kan stille sig selv spørgsmålet: Hvordan bærer almindelige mennesker med mindre indtægter sig overhovedet ad med at leve blot nogenlunde ordentligt? Ja, det bærer de sig slet ikke ad med, for det er de slet ikke i stand til med disse priser.

Men disse priser viser, at der er altfor lidt priskontrol herhjemme, og derfor kan vi ikke erklære os tilfredse med det lovforslag, regeringen har forelagt, og heller ikke med det, som synes mig at være det væsentlige i ministerens taler vedrørende prisloven: hans håb om, at de forskellige led ville bestræbe sig for ikke at tage ublu priser. Vi mener, at det, der skal til, er et absolut prisstopp, sådan at ingen pris kan forhøjes, uden at man forud har prismyndighedernes tilladelse, som kun må kunne opnås, efter at prisforhøjelsens nødvendighed er dokumenteret.

Vi henstiller til regeringen at interessere sig for noget sådant, og medmindre regeringen vil vise sig virkelig interesseret i den retning, kan vi ikke tilsige nogen velvillig behandling af det lovforslag, regeringen her er kommet med.

Ministeren for handel, industri og søfart

(H. C. Hansen): Jeg kan vist godt gennemgående takke de ærede ordførere for deres, skal jeg kalde det forståelse, vilje til saglig forhandling, for sådan har jeg forstået, at grundtonen egentlig var. Det er ganske vist lange forhandlinger, der er ført, men det er vist næppe så forfærdelig meget nyt, der er sagt i forhold til tidligere, og jeg går ud fra, at mine replikker kan blive relativt korte overfor de betragtninger, der er fremført.

Der er stillet en del spørgsmål til mig — om grundlaget for beregningen af hjemmemarkedsprisen for fedt og om kaffeprisen, som det ærede medlem hr. Lars P. Jensen rejste. Der er jo ingen begrænsning for prisen

på fedt, den er fri, men det er klart, at den påvirkes i betydelig udstrækning af eksportprisen. De bemærkninger, der er gjort om kaffeprisen — og det gælder både de bemærkninger, det ærede medlem hr. Lars P. Jensen gjorde, og i ganske særlig grad de konklusioner, det ærede medlem hr. Aksel Larsen drog —, lider vel nok af den fejl, at de i en altfor ringe udstrækning tager hensyn til det svindmoment, der er tale om for denne vares vedkommende, selvom det ikke kan bestrides — jeg skal i hvert fald ikke gøre noget forsøg derpå —, at der er sket nogen forhøjelse af avancen på dette område; men det er svindet, der i afgørende grad er bestemmende for de forskydninger i priser og i avanceforholdene, som er sket.

Det ærede medlem hr. Lars P. Jensen bad mig om at overveje, om der ikke var grund til for trustkommissionen at fremskynde sit arbejde. Jeg tør ikke påstå, at jeg i den korte tid, jeg har beskæftiget mig med de områder, der henhører under mit felt, har kastet mig med stor iver over trustkommissionens nuværende stilling. Jeg vil gerne på den givne foranledning se, hvorledes arbejdet ligger. Jeg har dog bemærket, hvad jeg går ud fra at de ærede medlemmer her i salen også har bemærket, at formanden for trustkommissionen har meddelt, at man i løbet af kort tid vil fremkomme med den første del af betænkningen.

Både for det ærede medlem hr. Anker Laus og det ærede medlem hr. Weikops vedkommende var det i væsentlig grad spørgsmålet om priskontrolrådets skrivelse til handelsministeriet, som var det centrale i indlæggene. Denne skrivelse må jo stå for dens indhold og stå således, som den nu engang er formuleret. Jeg ved egentlig ikke rigtig, hvorfor man tilstræber en så voldsom diskussion om en skrivelse fra priskontrolrådet, hvorom der er opnået enighed mellem alle parter indenfor priskontrolrådet. Det ærede medlem hr. Weikop brugte den betegnelse om skrivelsen, at det var et ejendommeligt dokument, den var enestående uklar og — jeg ved ikke, om det ærede medlem ikke havde en formulering mere, den er gået tabt i farten, men det er måske ingen ulykke. Jeg ved ikke, om der er så synderlig meget at tjene for det ærede medlem ved at betegne priskontrolrådets skrivelse på denne måde.

Jeg skal gerne for mit vedkommende tilsige den største vilje til en drøftelse af de problemer, der her er tale om, i det udvalg, som jeg går ud fra bliver nedsat, men der er da for mig ikke et eneste øjeblik tvivl